

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Sălaj

P-ta Iuliu Maniu, nr 15
Zalău, județul Sălaj
Tel : +0260 662309
Fax: +0260 610249
e-mail:FinantePublice.Salaj@mfinante.ro

DECIZIA Nr.25 din 7 martie 2013

Privind solutionarea contestatiei formulată de catre SC x SRL cu sediul social în localitatea x nr.x, judetul Salaj, înregistrată la D.G.F.P. Sălaj sub nr.xdin x.

Având în vedere faptul că, potrivit art.206 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare **“Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al carui act administrativ este atacat**”contestatia formulată de către SC x SRL a fost înaintată Activității de Inspectie Fiscală în vederea completării dosarului contestatiei în conformitate cu prevederile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările si completările ulterioare si ale Ordinului 2137/2011 a presedintelui ANAF.

Directia Generală a Finanțelor Publice a judetului Sălaj a fost înstiintată de către Activitatea de Inspectie Fiscală, prin adresa nr. x din x cu privire la contestatia formulată de către SC x SRL, împotriva Deciziei de impunere nr.x din x privind obligatiile fiscale suplimentare de plată emisă în baza Raportului de inspectie fiscală înregistrat la AIF sub nr. F-SJ x din x.

Contestatia a fost înregistrată la Activitatea de Inspectie Fiscală sub numarul 6731 din 30.11.2011, este formulată în termen si semnată de către reprezentantul legal al societății.

Obiectul contestatiei îl reprezintă obligatii fiscale în sumă totală de x lei stabilite prin Decizia de impunere nr.F-SJ x din x.

Constatand ca în spetă sunt respectate prevederile art. 205, 206, 207 si 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Sălaj este investită să se pronunte asupra cauzei.

I. SC x SRL prin reprezentant legal formulează contestatie împotriva Deciziei de impunere nr.F-SJ x din x din următoarele motive: I. Impozitul pe profit

Organele fiscale au stabilit impozit pe profit suplimentar în sumă de x lei aferent perioadei 2008-2011 considerând că s-a efectuat livrare de bunuri astfel:

Anul 2008

Organul de control a constatat faptul că” nu există proces verbal întocmit de societate pentru anul 2008 care să cuprindă produsele finite degradate cantitativ si valoric în sumă de x lei...”.

S-a apreciat că, prin inexistenta procesului verbal pentru produsele finite degradate societatea nu face dovadă că bunurile rezultate din propria productie (brânză, cas, smântână...) au fost bunuri perisabile, ca urmare depreciate calitativ.

Fată de opinia organului de control contestatara arată faptul că a stabili venituri impozabile în baza diferenței rezultată între contul 711 și contul 701 $x \text{ lei} = x \text{ lei}$) este un mod abuziv de calcul.

Arată că în orice domeniu privind producția nu există randament de 100% așa cum opinează organele de control. Având în vedere profilul activității-fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor- cu risc mare de perisabilitate, nu se poate aprecia că toate produsele finite obținute au fost valorificate. În procesul de maturare a brânzeturilor, care poate să ajungă până la 6 luni de la data fabricației există atât perisabilități cât și pierderi tehnologice.

Anul 2009

Organele de control, în mod similar anului 2008 au considerat suma de $x \text{ lei}$ o livrare de bunuri, chiar dacă de această dată societatea a prezentat organelor de control atât rapoarte de producție cât și procese verbale de degradare a produselor finite.

În cuprinsul raportului de inspecție fiscală se menționează că pentru lunile ianuarie și iulie „există procese verbale întocmite de societate care cuprind produsele degradate/deteriorate calitativ și cantitativ”.

Ratiunea organelor de control este una de neînțeleas, contradictorie atâta timp cât pentru anul 2008 societatea este sancționată prin stabilirea unui impozit pe profit suplimentar motivatia fiind „nu există proces verbal” iar în anul 2009 chiar dacă există procesele verbale de degradare/deteriorare nu se iau în considerare.

Pentru determinarea cantităților de produse finite, pe feluri de produse, corespunzătoare diferenței impozabile de $x \text{ lei}$, organele de control folosesc un algoritm aritmetic de calcul, fără să țină cont de proprietățile laptelui achiziționat sau produs de animalele proprii, în speță grăsimea laptelui, proprietăți care diferă, de la mulgere la mulgere, de la anotimp la anotimp, și de care algoritmul simplist, rudimentar de calcul folosit de organele de control nu ține seama. În cadrul procesului de producție societatea obține produse în special brânzeturi cu diferite grasimi aspect care de asemenea nu este tratat de către organele fiscale.

Societatea consideră că organele fiscale, conform Codului de procedură fiscală art.94 nu sunt îndreptățite să facă evaluări tehnico-stiințifice și nici să reevalueze o situație financiară în baza unor considerente proprii.

Arată de asemenea că se încadrează în prevederile art. 128 alin.8, lit.b din Codul fiscal iar din punct de vedere contabil s-a considerat o cheltuială cu bunurile depreciate prin înregistrarea contabilă $671=345$ și nicidecum o livrare de bunuri.

Anul 2011

Organele de control își mențin punctul de vedere și anume că suma de $x \text{ lei}$ reprezintă o livrare de bunuri.

Situația de fapt a societății a fost evidențiată și de această dată prin formula contabilă $671=371$ operațiune regăsită în registrul jurnal al lunii ianuarie 2011 în baza proceselor verbale de degradare.

În raportul de inspecție fiscală se arată că „perisabilitățile sunt admise numai în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul MFP” însă organele de control nu acceptă perisabilitățile, textul de lege fiind invocat doar la nivel teoretic.

O altă motivație a organului de control care stă la baza excluderii perisabilităților este aceea că atât producătorii individuali cât și societatea au beneficiat de subvenții integrale pentru laptele obținut, predat și achiziționat.

Societatea arată că subvenția primită pentru materia primă (lapte) a fost acordată pe bună dreptate, pentru lapte și nu pentru produsele finite obținute, în spetă laptele acidulat și apoi deteriorat calitativ-calitativ a fost rezultat din procesul de producție și nu din faza de achiziție. În concluzie subvenția pentru materia primă nu are legătură cu produsul finit.

II TVA

Societatea solicită reconsiderarea operațiunilor economice conforme cu realitatea astfel încât cheltuielile cu perisabilitățile, cu bunurile degradate să fie asimilate unei cheltuieli nedeductibile fiscal și nicidecum o livrare de bunuri.

Luând în considerare faptul că societatea nu a dedus TVA la achiziția materiei prime, prin scoaterea din evidență a produselor finite degradate, societatea susține că nu datorează TVA bugetului de stat, TVA aferentă livrarilor de bunuri datorându-se atunci când bunurile au fost efectiv livrate.

În susținere societatea depune la dosarul contestației documente în baza cărora produsele finite au fost descărcate din gestiune sub forma unor cheltuieli privind bunurile deteriorate.

În concluzie se solicită desființarea Deciziei de impunere nr. F-SJ x și a RIF nr. F-SJ x astfel încât prin reanalizarea faptelor și documentelor existente la societate să se permită înregistrarea perisabilităților, a bunurilor degradate calitativ-cantitativ.

II. Din Decizia de impunere nr. F-SJ x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală (existentă în copie la dosarul cauzei), emisă în baza Raportului de inspecție fiscală F-SJ x înregistrat la A.I.F. Sălaj sub nr. x referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Profit xi;
Majorări de întârziere x

2.1.2 Motivul de fapt

(...).

2.1.3 Temeiul de drept

Legea 571/2003, OG 92/2003.

2.1.1 Obligații suplimentare de plată

Taxa pe valoarea adăugată x;
Majorări de întârziere x

2.1.2 Motivul de fapt

Din Raportul de inspecție fiscală înregistrat la AIF sub nr. F-SJ x (existent în copie la dosarul cauzei) referitor la aspectele contestate se rețin următoarele:

Impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată

În urma verificării documentelor contabile puse la dispoziție de către administratorul societății s-a constatat că societatea a realizat în perioada controlată producție de branzeturi (branza, cas, smântâna, cascaval).

Anul 2008

În timpul controlului societatea nu a putut prezenta rapoarte de producție, fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

În urma verificării s-a constatat faptul că unitatea a descărcat în totalitate la sfârșitul fiecărei luni produsele finite realizate în luna în curs, neexistând produse finite în stoc.

Societatea nu a înregistrat analitic producția obținută, iar prin articolul contabil 345 = 711 a înregistrat global producția obținută.

Organul de control a comparat nivelul veniturilor inregistrate in contul „701” in evidenta contabila si nivelul productiei obtinute/descarcate cont „ C 345”, reiesind faptul ca societatea nu a inregistrat venituri în suma de x lei (x).

Societatea nu a inregistrat în balanta de verificare productia neterminata sau productia in curs de executie.

Suma de x lei nu putut fi justificata de catre societate ca fiind contravaloarea produselor finite degradate/distruse, cu termneul de valabilitate depasit sau transferate la gestiunea de marfuri.

Prin urmare organul de control a constatat faptul că suma de x lei reprezinta lipsa in gestiune.

Societatea nu a avut incheiate contracte de asigurare pentru stocul de marfa.

Nu detine pentru anul 2008 procese verbale care sa cuprinda produsele finite degradate cantitativ si valoric in valoare de x lei.

Unitatea nu poate sa faca dovada ca aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Echipele de inspectie fiscala nu poate lua in considerare faptul ca aceste cantitati de produse finite in valoare de x lei nu constituie livrare de bunuri, deoarece societatea nu a putut prezenta inventarierea pentru produsele degradate si nu indeplineste cumulativ conditiile de la pct. 6, alin. 12 din HG 44/2004 R.

Pentru lipsa în gestiune astfel constatată echipa de inspectie fiscala a stabilit taxă pe valoarea adăugată suplimentar de plată in suma de x lei ($x * 19\%$).

Anul 2009

In timpul controlului societatea a prezentat rapoarte de productie lunare, dar aceasta nu a intocmit fise de magazie, situatia stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

Societatea nu a condus zilnic raportul de productie, nu a trecut parametri laptelui (grasime, densitate, aciditate), prezentand numai un borderou de achizitie intocmit lunar pentru productia realizata (lapte) cat si pentru cantitatile aprovizionate de la persoane fizice.

Societatea are in dotare bazine de racire a laptelui, prin urmare cantitatile de lapte acidulat regasit in rapoartele de productie nu poate fi justificat de catre administratorul unitatii.

Luand in considerare normle de consum stabilite de catre societate prin raportul de productie aferent lunii ianuarie 2009, s-a procedat la refacerea cantitatilor de produse finite realizate in anul 2009 tinand cont de laptele produs cat si a laptelui achizitionat de la persoane fizice, conform anexei nr. 1 a raportului de inspectie fiscală.

Odata cu aceasta s-a verificat si cantitatile de produse finite vandute de catre societatea inclusiv prin punctele de desfacere (anexa nr. 1), rezultand urmatoarele:

-lapte dat in consum pentru a obtine produse finite (conform rapoartelor de productie) x

-produse finite realizate stabilite de catre echipa de inspectie fiscala x kg (branza, cas, cascaval, smantana)

-produse finite vandute de catre societatea x kg

-produse finite aflate pe stoc la data de x conform balantei de verificare, in suma de x lei, contravaloarea a x kg branza

-marfuri aflate pe stoc la data de 31.12.2009 conform balantei de verificare in suma de x lei, contravaloarea a x kg branza

Urmare a celor prezentate mai sus s-a stabilit o diferenta de x kg, reprezentand lipsa in gestiune.

-x kg -----100 %

- x kg ----- x

$X = x * x = x \%$

Cantitatea de produse finite deteriorate/alterate de x kg reprezinta $x(100 - x)$ din cantitatea de produse finite realizate de catre societatea aferenta anului 2009.

In urma verificarilor efectuate asupra Rapoartelor de productie s-a constatat ca societatea are urmatoarele preturi de productie:

-branza telemea vaca – x lei/kg

-cas vaca – x lei/kg

-cascaval – x lei/kg

-smantana – x lei/kg

-branza burduf – x lei/kg

Denumire	Cantitate lipsa	Pret productie	Valoare
Telemea de vaca			
Cas vaca			
Cascaval			
Smantana			
Branza Burduf			
Total			

In timpul controlului prin Nota explicativă, administratorul motiveaza lipsa in gestiune cu urmatoarele argumente:

-deteriorarea, alterare, datorita faptului ca produsele finite nu au putut fi comercializate.

-Fata de cele de mai sus mentionam urmatoarele:

-perisabilitatile sunt admise numai in limitele stabilite de organele de specialitate ale administratiei centrale, impreuna cu institutiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finantelor Publice.

Societatea nu a avut incheiate contracte de asigurare pentru stocul de marfa.

Exista procese verbale intocmit de societatea care cuprind produsele degradate/deteriorate, cantitativ si valoric.

Unitatea nu poate sa faca dovada ca aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Echipe de inspectie fiscala nu poate lua in considerare faptul ca aceste cantitati de produse finite in valoare de x lei nu constituie livrari de bunuri, deoarece societatea nu a putut prezenta inventarierea pentru produsele degradate si nu indeplineste cumulativ conditiile de la pct. 6, alin. 12 din HG 44/2004 R.

Prin urmare suma de x lei reprezinta lipsa in gestiune, care genereaza influente fiscale suplimentare.

Pentru aceasata lipsa echipa de inspectie fiscala a stabilit suplimentar TVA de plata in suma x lei ($x * 19\%$)

In urma verificarii documentelor contabile puse la dispozitie de catre administratorul societatii s-a constatat ca societatea a inregistrat in contabilitate dupa cum reiese din balantele de verificare, productia proprie de lapte prin formula contabila 301 = 401, urmata de formula contabila 601 = 301 – dupa repartizarea materiei prime in consum.

Dupa cum reiese, societatea nu a inregistrat la venituri productia proprie de lapte, fapt justificat si prin declaratia data de catre d-na Vaida Viorica in calitate de contabil al societatii.

Conform borderourilor de achizitii intocmite de catre societate pentru perioada 01.01.2009 – 31.12.2009, reiese faptul ca unitatea a realizat productie de lapte in suma totala de x lei.

PERIOADA	CANTITATE LITRI	IN PRET	VALOARE
2009			
IANUARIE			
FEBRUARIE			
MARTIE			
APRILIE			
MAI			
IUNIE			
IULIE			
AUGUST			
SEPTEMBRIE			
OCTOMBRIE			
NOIEMBRIE			
DECEMBRIE			
TOTAL			

Prin urmare suma de x lei reprezinta venituri neinregistrate, stabilite suplimentar de catre echipa de inspectie fiscala.

In luna iulie 2009 societatea inregistreaza pe cheltuieli, produse finite in valoare de x lei prin formula contabila 671 = 345, reprezentand produse depreciate.

Exista procese verbale intocmite de societate care cuprind produsele degradate/deteriorate, cantitativ si valoric.

Unitatea nu poate sa faca dovada ca aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Echipa de inspectie fiscala nu poate lua in considerare faptul ca aceste cantitati de produse finite in valoare de x lei nu reprezinta livrare de bunuri, deoarece societatea nu a putut prezenta inventarierea pentru produsele degradate si nu indeplineste cumulativ conditiile de la pct. 6, alin. 12 din HG 44/2004 R.

Prin urmare suma de x lei reprezinta lipsa in gestiune, care genereaza influente fiscale suplimentare.

Pentru aceasta lipsa echipa de inspectie fiscala a stabilit suplimentar TVA de plata in suma de x lei ($x * 19\%$)

Anul 2011

Deficiente:

In luna ianuarie 2011 societatea descarca gestiunea de marfuri prin nota contabila 671 = 371 cu suma de x lei reprezentand marfa degradata, deteriorata sau alterata.

In aceeași luna societatea descarcă gestiunea de produse finite prin nota contabilă 671 = 345 cu suma de x lei reprezentând produse finite degradate, deteriorate sau alterate.

Cantitățile degradate de marfuri și produse finite revin perioadei de producție 2009 – 2010.

În timpul controlului societatea a prezentat rapoarte de producție lunare, dar aceasta nu a întocmit fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

Societatea nu are trecut parametri laptelui (grăsime, densitate, aciditate), pentru laptele livrat societăților de procesare, fiind trecută numai cantitatea de lapte.

Mentionăm că societatea are în dotare bazine de răcire a laptelui, prin urmare cantitățile de lapte acidulat regăsit în Rapoartele de producție nu poate fi justificat de către administratorul unității.

-perisabilitățile sunt admise numai în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale, împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanelor Publice.

Societatea nu a avut încheiate contracte de asigurare pentru stocul de marfa.

Există procese verbale întocmite de societate care cuprind produsele degradate/deteriorate, cantitativ și valoric.

Unitatea nu poate să facă dovada că aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Echipa de inspecție fiscală nu poate lua în considerare faptul că aceste cantități de produse finite în valoare de x lei nu reprezintă livrări de bunuri, deoarece societatea nu a putut prezenta inventarierea pentru produsele degradate și nu îndeplinește cumulativ condițiile de la pct. 6, alin. 12 din HG 44/2004 R.

Pentru această lipsă echipa de inspecție fiscală a stabilit suplimentar TVA de plată în suma de x lei ($x * 24\%$).

Total impozit pe profit stabilit suplimentar pentru perioada 01.01.2008 - 30.06.2011 în suma de = x lei (x).

Pentru suma de x lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere, conform anexei nr.4, 5, 6, care la prezentul RIF, în suma de x lei conform OG 92/2003, cu modificările și completările ulterioare, calculate până la data de 25.08.2011 data intrării în insolvență.

TOTAL TVA stabilit suplimentar pentru perioada 01.01.2008 – 30.06.2011 în suma de x lei (x).

Pentru suma de x lei reprezentând TVA stabilit suplimentar, au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere, conform anexei nr.7 la RIF, în suma de x lei conform OG 92/2003, cu modificările și completările ulterioare, calculate până la data de 25.08.2011 data intrării în insolvență.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organelor de control fiscal, susținerile contestatarii precum și prevederile legale în materie au rezultat următoarele:

Referitor la impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată

Până în luna octombrie 2010 societatea a realizat producție de brânzeturi (branza, cas, smântâna, cascaval...) iar începând cu luna august 2010 nu mai desfășoară această activitate laptele din producția proprie fiind vândut către societăți comerciale.

Urmare verificării efectuate s-au constatat mai multe deficiente în evidentierea și raportarea producției de lactate și branzeturi (branza, cas, smântâna, cascaval...) ceea ce a condus la stabilirea de obligații fiscale suplimentare și accesorii aferente.

Anul 2008

În timpul controlului s-a constatat faptul că societatea nu a întocmit rapoarte de producție, fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

S-a constatat faptul că unitatea a descărcat în totalitate produsele finite realizate în cursul fiecărei luni neexistând stoc de produse finite la finele lunii.

S-a constatat faptul că societatea nu a înregistrat analitic producția obținută, iar prin articolul contabil 345 = 711 a înregistrat global producția obținută.

De asemenea nu a înregistrat în balanța de verificare producția neterminată sau producția în curs de execuție.

În baza acestor constatări s-a comparat nivelul veniturilor înregistrate în contul „701” din evidența contabilă și nivelul producției obținute/descărcate cont „C 345”, reieșind faptul că societatea nu a înregistrat venituri în suma de x lei ($x - x$).

Suma de x lei nu a putut fi justificată de către societate ca fiind contravaloarea produselor finite degradate/distrușe, cu termenul de valabilitate depășit sau transferate la gestiunea de marfuri.

Prin urmare organul de control a constatat faptul că suma de x lei reprezintă lipsa în gestiune.

Societatea nu a avut încheiate contracte de asigurare pentru stocul de marfă, nu a detinut pentru anul 2008 procese verbale care să cuprindă produsele finite degradate cantitativ și valoric în valoare de x lei.

Unitatea nu a putut face dovada că aceste produse finite/marfuri au fost distruse sau inventarul pentru produsele degradate.

Cu valoarea veniturilor stabilite suplimentar, în suma totală de x lei, s-a acoperit pierderea fiscală stabilită de către organele de inspecție fiscală în suma de x lei, iar pentru diferența de x lei ($x - x$) s-a stabilit impozit pe profit suplimentar aferent anului 2008 în suma de x lei ($x * 16\%$).

Pentru lipsa în gestiune în sumă de x lei echipa de inspecție fiscală a stabilit suplimentar taxă pe valoarea adăugată de plată în suma de x lei ($x * 19\%$).

În susținere societatea arată că, organul de control a constatat faptul că „nu există proces verbal întocmit de societate pentru anul 2008 care să cuprindă produsele finite degradate cantitativ și valoric în sumă de x lei...”. Organul de control a apreciat că, prin inexistența procesului verbal pentru produsele finite degradate societatea nu face dovadă că bunurile rezultate din propria producție (brânză, cas smântână...) au fost perisabile, ca urmare depreciate calitativ.

Fată de opinia organului de control contestatara arată faptul că a stabilit venituri impozabile în baza diferenței rezultată între contul 711 și contul 701 (x lei - x lei = x lei) este un mod abuziv de calcul.

Arată că în orice domeniu privind producția nu există randament de 100% așa cum opinează organele de control. Având în vedere profilul activității-fabricarea produselor lactate și a branzeturilor- cu risc mare de perisabilitate, nu se poate aprecia că toate produsele finite obținute au fost valorificate. În procesul de maturare a branzeturilor, care poate să ajungă până la 6 luni de la data fabricației există atât perisabilități cât și pierderi tehnologice.

În drept potrivit prevederilor Ordinului nr. 1.752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene cu ajutorul contului **701 "Venituri din vânzarea produselor finite" se ține evidența vânzărilor de produse finite**, în creditul acestuia înregistrându-se prețul de vânzare al produselor finite, vândute clienților (411) și prețul de vânzare al produselor finite pentru care nu s-au întocmit facturi (418).

Potrivit prevederilor aceluiași ordin cu ajutorul contului **711 "Variația stocurilor" se ține evidența costului de producție al producției stocate, precum și variația acesteia.**

Asa cum s-a reținut din raportul de inspecție fiscală între contul 711 și contul 701 a existat diferența de x lei, diferență nejustificată de către contestatară ca fiind produse degradate, distruse sau cu termenul de valabilitate depășit sau diferențe de pret aferente producției realizate.

Deși prin contestație se arată că „în orice domeniu privind producția nu există randament de 100% așa cum opinează organele de control. Având în vedere profilul activității-fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor- cu risc mare de perisabilitate, nu se poate aprecia că toate produsele finite obținute au fost valorificate. În procesul de maturare a brânzeturilor, care poate să ajungă până la 6 luni de la data fabricației există atât perisabilități cât și pierderi tehnologice” potrivit pct. 23, lit. e) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/22.01.2004,:"23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:[...] e) **pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie** necesara pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu".

În contextul prevederilor legale de mai sus, se reține că sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri numai cheltuielile efectuate pentru activitatea economică care au generat venituri impozabile, iar pierderile tehnologice sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri numai dacă sunt cuprinse în norma de consum proprie necesara pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu.

Ori, în cazul de față contestatarul nu a prezentat nici în timpul inspecției fiscale și nici odată cu depunerea contestației norme de consum care să cuantifice limitele pierderilor generate de fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor și care să le confere calitatea de cheltuieli deductibile.

Având în vedere faptul că societatea nu a putut justifica diferența dintre valoarea produselor finite obținute în anul 2008, în condițiile în care contul 345 produse finite” nu a prezentat sold și veniturile realizate prin vânzarea acestor produse, nu a făcut dovada că diferența de produse în valoare de x lei au fost degradate cu termenul de valabilitate depășit și în consecință distruse, sau transferate la gestiunea de marfă, în mod legal organul de inspecție fiscală a constatat această diferență ca fiind lipsă în gestiune care generează influențe fiscale constând în impozit pe profit suplimentar și taxă pe valoarea adăugată.

În drept potrivit prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare aplicabile în speță:

„ART. 19

Reguli generale

1.Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile

nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“ART. 21

Cheltuieli

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;”

ART. 128

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;”

pct. 9, din HG 44/2004 R dat în aplicarea art.128 din legea 571/2003 :

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că bunurile au fost distruse.

Având în vedere prevederile legale invocate și considerentele arătate se reține că, organul de control în mod legal a stabilit în sarcina contestatarii impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată aferente produselor lipsă în gestiune motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată, nemotivată și nesustenută cu documente contestația formulată pentru acest capăt de cerere.

Anul 2009

Din raportul de inspectie fiscală s-a reținut faptul că pentru anul 2009 societatea a prezentat rapoarte de producție, lunare, dar aceasta nu a întocmit fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

Societatea nu a condus zilnic raportul de producție, nu a trecut parametri laptelui (grasime, densitate, aciditate), prezentând numai un borderou de achiziție întocmit lunar pentru producția realizată (lapte) cât și pentru cantitățile aprovizionate de la persoane fizice.

Societatea are în dotare bazine de racire a laptelui, prin urmare cantitățile de lapte acidulat regăsit în rapoartele de producție nu poate fi justificat de către administratorul societății.

Luând în considerare normele de consum stabilite de către societate prin raportul de producție aferent lunii ianuarie 2009, s-a procedat la refacerea cantităților de produse finite realizate în anul 2009 ținând cont de laptele produs cât și de laptele achiziționat de la persoane fizice, conform anexei nr. 1 a raportului de inspecție fiscală.

Odată cu aceasta s-a verificat și cantitățile de produse finite vândute de către societatea inclusiv prin punctele de desfacere.

Urmare acestor verificări s-a constatat o diferență de xkg produse finite lipsă în valoare de x lei care nu a putut fi justificată de către administratorul societății.

De asemenea s-a constatat faptul că societatea a înregistrat în contabilitate, producția proprie de lapte prin formula contabilă 301 = 401, urmata de formula contabilă 601 = 301 – după repartizarea materiei prime în consum rezultând că societatea nu a înregistrat la venituri producția proprie de lapte.

Conform borderourilor de achiziții întocmite de către societate pentru perioada 01.01.2009 – 31.12.2009 unitatea a realizat producție de lapte în suma totală de 88.615 lei.

Prin urmare suma de x lei reprezintă venituri neinregistrate, stabilite suplimentar de către echipa de inspecție fiscală.

În luna iulie 2009 societatea a înregistrat pe cheltuieli, produse finite în valoare de x lei prin formula contabilă 671 = 345, reprezentând produse depreciate.

Societatea a prezentat procese verbale care cuprind produsele degradate/deteriorate, cantitativ și valoric, fără să facă dovada că aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Organul de inspecție fiscală a considerat suma de x lei lipsă în gestiune acesta genereând influențe fiscale reprezentând impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată.

Societatea în susținerea contestației arată că organele de control, în mod similar anului 2008 au considerat suma de x lei o livrare de bunuri, chiar dacă de această dată societatea a prezentat organelor de control atât rapoarte de producție cât și procese verbale de degradare a produselor finite.

În cuprinsul raportului de inspecție fiscală se menționează că pentru lunile ianuarie și iulie „există procese verbale întocmite de societate care cuprind produsele degradate/deteriorate calitativ și cantitativ”.

Ratiunea organelor de control este una de neînțeles, contradictorie atâta timp cât pentru anul 2008 societatea este sancționată prin stabilirea unui impozit pe profit suplimentar motivatia fiind „nu există proces verbal” iar în anul 2009 chiar dacă există procesele verbale de degradare/deteriorare nu se iau în considerare.

Pentru determinarea cantităților de produse finite, pe feluri de produse, corespunzătoare diferenței impozabile de x lei, organele de control folosesc un algoritm aritmetic de calcul, fără să țină cont de proprietățile laptelui achiziționat sau produs de animalele proprii, în speță grăsimea laptelui, proprietăți care diferă, de la mulgere la mulgere, de la anotimp la anotimp, și de care algoritmul simplist, rudimentar de calcul folosit de organele de control nu ține seama. În cadrul procesului de producție societatea obține produse în special brânzeturi cu diferite grăsimi aspect care de asemenea nu este tratat de către organele fiscale.

Societatea consideră că organele fiscale, conform Codului de procedură fiscală, art.94, nu sunt îndreptățite să facă evaluări tehnic-stiintifice si nici să reevalueze o situatie financiară în baza unor considerente prooprii.

Arată de asemenea că se încadrează în prevederile art. 128 alin.8, lit.b din Codul fiscal iar din punct de vedere contabil s-a considerat o cheltuială cu bunurile depreciate prin înregistrarea contabilă 671=345 si nicidecum o livrare de bunuri.

În drept potrivit prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările si completările ulterioare aplicabile în spetă:

„ART. 19

Reguli generale

1.Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“ART. 21

Cheltuieli

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;”

ART. 128

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;”

pct. 9 din HG 44/2004 R dat în aplicarea art.128 din legea 571/2003 :

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativa a bunurilor se datoreaza unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada ca s-au distrus bunurile si nu mai intra in circuitul economic.

Potrivit Legii contabilității nr. 82/1991 **“Contabilitatea, ca activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice și fizice prevăzute la art. 1, trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.**

Astfel desi prin contestatia formulată se arată că **“Pentru determinarea cantităților de produse finite, pe feluri de produse, corespunzătoare diferentei impozabile de x lei, organele de control folosesc un algoritm aritmetic de calcul, fără să țină cont de proprietățile laptelui achiziționat sau produs de animalele proprii, în spetă grasimea laptelui, proprietăți care diferă, de la mulgere la mulgere, de la anotimp la anotimp, si de care algoritmul simplist, rudimentar de calcul folosit de organele de control nu tine seama. In cadrul procesului de productie societatea obtine produse în special brânzeturi cu diferite grasimi aspect care de asemenea nu este tratat de către organele fiscale “** aceste afirmatii nu pot fi retinute în solutionarea favorabilă a contestatiei întrucât asa s-a retinut din raportul de inspectie fiscală, organul de inspectie fiscală a stabilit lipsa în gestiune în baza documentelor contabile, a rapoartelor de productie si normelor de consum puse la dispozitie de către societate.

Asa cum rezultă din ANEXA NR.1 a raportului de inspectie fiscală cantitatea de x kg produse finite în valoare de x lei reprezintă diferența între produsele finite stabilite de către organul de control în baza datelor furnizate de către contabilitatea societății si produsele finite livrate diferentă pentru care societatea nu a adus documente care să sustină afirmatiile făcute în sustinerea contestatiei.

În ceea ce privește înregistrarea producției de lapte prin formula contabilă 301=401 în valoare de x lei si stabilirea acesteia ca venit neînregistrat societatea nu motivează în drept si în fapt contestatia formulată în condițiile în care prin raportul de inspectie fiscală s-a retinut faptul că, contabilul societății a declarat că nu a înregistrat productia de lapte la venituri.

Potrivit prevederilor art. 12 din Legea contabilității nr. 82/1991 cu modificările si completările ulterioare **“Obiectul contabilității patrimoniului îl constituie reflectarea în expresie bănească a bunurilor mobile și imobile, inclusiv solul, bogățiile naturale, zacmintele și alte bunuri cu potențial economic, disponibilitățile bănești, titlurile de valoare, drepturile și obligațiile persoanelor prevăzute la art. 1, precum și miscarile și modificările intervenite în urma operațiunilor patrimoniale efectuate, cheltuielile, veniturile și rezultatele obținute de acestea.**

Astfel potrivit prevederilor legale si a considerentelor retinute societatea avea obligatia să înregistreze veniturile obtinute din productia de lapte motiv pentru care urmează să se respingă ca neîntemeiată si nemotivată contestatia pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește înregistrarea 671=345 reflectând produse depreciate în valoare de x lei din raportul de inspectie fiscală s-a retinut că societatea nu a putut prezenta un inventar al acestor produse si faptul că au fost distruse.

Simpla înregistrare în contabilitate a formulei contabile 671=345 nu este suficientă pentru a considera suma de x lei deductibilă fiscal. Potrivit prevederilor art.65 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

« Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. »

Având în vedere prevederile legale invocate și considerentele arate se reține că, organul de control în mod legal a stabilit în sarcina contestatarii impozit pe profit și taxa pe valoarea adăugată aferente produselor lipsă în gestiune și veniturilor neînregistrate în sumă totală de x lei, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată, nemotivată și nesustenută cu documente contestatia formulată pentru acest capăt de cerere.

Anul 2011

Din raportul de inspectie fiscală s-au reținut următoarele:

În luna ianuarie 2011 societatea a descărcat din gestiunea de marfă, prin nota contabilă 671 = 371, suma de x lei reprezentând marfa degradată, deteriorată sau alterată.

În aceeași luna societatea a descărcat din gestiunea de produse finite, prin nota contabilă 671 = 345, suma de x lei reprezentând produse finite degradate, deteriorate sau alterate.

Cantitățile degradate de marfă și produse finite provin din producția anilor 2009 – 2010.

În timpul controlului societatea a prezentat rapoarte de producție lunare, dar aceasta nu a întocmit fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

Societatea nu a trecut parametrii laptelui (grăsime, densitate, aciditate), pentru laptele livrat societăților de procesare, fiind trecută numai cantitatea de lapte.

Societatea are în dotare bazine de racire a laptelui, prin urmare cantitățile de lapte acidulat regăsit în rapoartele de producție nu a putut fi justificat de către administratorul unității.

Societatea nu a avut încheiate contracte de asigurare pentru stocul de marfă.

Societatea a întocmit procese verbale care cuprind produsele degradate/deteriorate, cantitativ și valoric însă nu a putut face dovada că aceste produse finite/marfuri au fost distruse.

Deoarece societatea nu a prezentat inventarul produselor degradate s-a constatat că suma de x lei reprezintă lipsă în gestiune stabilindu-se influențe fiscale respectiv acoperirea pierderii fiscale declarate de către societate și taxă pe valoarea adăugată.

În susținerea contestatiei societatea arată următoarele :

Organele de control își mențin punctul de vedere și anume că suma de x lei reprezintă o livrare de bunuri.

Situația de fapt a societății a fost evidențiată și de această dată prin formula contabilă 671=371 operațiune regăsită în registrul jurnal al lunii ianuarie 2011 în baza proceselor verbale de degradare.

În raportul de inspectie fiscală se arată că „perisabilitățile sunt admise numai în limitele stabilite de organele de specialitate ale administrației centrale împreună cu instituțiile de specialitate, cu avizul MFP” însă organele de control nu acceptă perisabilitățile, textul de lege fiind invocat doar la nivel teoretic.

O altă motivație a organului de control care stă la baza excluderii perisabilităților este aceea că atât producătorii individuali cât și societatea au beneficiat de subvenții integrale pentru laptele obținut, predat și achiziționat.

Societatea arată că subvenția primită pentru materia primă (lapte) a fost acordată pe bună dreptate, pentru lapte și nu pentru produsele finite obținute, în speță laptele acidulat și apoi deteriorat calitativ-calitativ a fost rezultat din procesul de producție și nu

din faza de achiziție în speță subvenția pentru materia primă nu are legătură cu produsul finit.

În drept potrivit prevederilor Legii 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare aplicabile în speță:

„ART. 19

Reguli generale

1. Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

“ART. 21

Cheltuieli

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI. Nu intră sub incidența acestor prevederi stocurile și mijloacele fixe amortizabile, distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră, în condițiile stabilite prin norme;”

ART. 128

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c)

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;”

pct. 12 din HG 44/2004 R dat în aplicarea art. 128 din legea 571/2003 :

(12) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că bunurile au fost distruse.

Asa cum s-a arătat și la punctual anterior al deciziei simpla înregistrare în contabilitate a formulei contabile 671=345 nu este suficientă pentru a considera suma de x lei deductibilă fiscal. Potrivit prevederilor art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală « **Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și**

faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel contribuabilul trebuia să facă dovada în timpul controlului sau o dată cu depunerea contestației că bunurile nu au fost imputabile, că degradarea calitativă a acestora s-a datorat unor cauze obiective dovedite cu documente sau să facă dovada că bunurile au fost distruse.

Intrucât contestatara nu aduce documente sau argumente care să modifice constatările organului de control se retine ca în mod legal au stabilit influențe fiscale respectiv acoperirea pierderii fiscale cu o parte din cheltuielile nedeductibile respectiv stabilirea taxei pe valoarea adăugată urmând să se respingă ca neîntemeiată și nemotivată contestația pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește cererea societății referitoare la « reconsiderarea operațiunilor economice conforme cu realitatea astfel încât cheltuielile cu perisabilitățile, cu bunurile degradate să fie asimilate unei cheltuieli nedeductibile fiscal și nicidecum o livrare de bunuri” din referatul cu propuneri de soluționare a contestației se retin următoarele:

Cantitățile degradate de marfuri și produse finite provin din perioada anilor 2009 – 2010.

În timpul controlului societatea a prezentat rapoarte de producție lunare, dar aceasta nu a întocmit fișe de magazie, situația stocurilor de produse finite sau inventarierea patrimoniului.

Societatea nu a trecut parametri laptelui (grăsime, densitate, aciditate), pentru laptele livrat societăților de procesare, fiind trecută numai cantitatea de lapte.

Societatea are în dotare bazine de racire a laptelui, prin urmare cantitățile de lapte acidulat regăsit în rapoartele de producție nu a putut fi justificat de către administratorul unității.

În cursul anului 2009 societatea a produs brânza burduf în cantitate de x kg conform rapoartelor de producție, pentru care societatea a consumat cas vacă, cascaval și telemea în cantitate de x kg, diferența de x kg au fost considerate de către echipa de inspecție fiscală ca pierderi tehnologice.

În concluzie organele de control au acceptat pierderi tehnologice.

În ceea ce privește afirmația referitoare la faptul că societatea nu a dedus TVA la achiziția materiei prime, prin scoaterea din evidență a produselor finite degradate, societatea nu datorează TVA bugetului de stat și ca taxa pe valoarea adăugată se datorează atunci când bunurile au fost efectiv livrate nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la art.128 alin. 8 prevede:

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;”

ori așa cum s-a arătat la punctele anterioare contestatara nu a făcut dovada faptului că bunurile constatate lipsa în gestiune nu au fost imputabile, că degradarea calitativă a acestora s-a datorat unor cauze obiective dovedite cu documente sau că acestea au fost distruse.

Referitor la majorările de întârziere și dobânzile de întârziere, aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată calculate conform prevederilor legale și contestate de către societate se retine că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece prin punctele anterioare s-a respins contestația referitoare la obligațiile fiscale reprezentând impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată, stabilite prin Decizia de impunere nr.F-SJ x din x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată iar prin contestația formulată nu se prezintă argumente privind modul de calcul al majorărilor/dobânzilor de întârziere și penalităților de întârziere, pe cale de conștință aceasta datorează și obligațiile fiscale accesorii în aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale enunțate și ale Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare se

DECIDE:

1. Respinge în totalitate contestația formulată de către SC x SRL împotriva Deciziei de impunere nr.F-SJ x din x privind obligațiile fiscale suplimentare de plată.

2. Prezenta decizie poate fi contestată conform legii la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV

4 ex